

ΟΙ ΛΑΛΙΩΤΙΣΣΕΣ

(1821)

Οι περήφανοι, γενναίοι και σκληροί Αλβανοί του Λάλα, μιας όμορφης μικρής πόλης πάνω στο βουνό Φολόη (στο δήμο Ολυμπίων της Ηλείας), που καταδυνάστευαν τους Έλληνες αλύπητα, πολιορκημένοι από τρεις χιλιάδες περίπου Πελοποννήσιους και Επτανήσιους κατάφεραν στις 22 Ιουνίου του 1821 με τη βοήθεια του Γιουσούφ πασά της Πάτρας, που ήρθε με 700 καβαλάρηδες, να σωθούν και να περάσουν με τις οικογένειές τους στην Πάτρα. Φεύγοντας, έβαλαν φωτιά στην μικρή πόλη και στα περισσότερα από τα δύσκολα στη μετακόμιση πράγματά τους, έτσι ώστε πολύ λίγα έμειναν σα λάφυρα στους Έλληνες που μπήκαν στην πόλη. Πάντως πολύ λίγες Λαλιώτισσες πιάστηκαν αιχμάλωτες, που τα παθήματά τους έγιναν τραγούδι.

- Του Λάλα με τα κρυά νερά, με τις βαριές κυράδες,
με τις τρανές αρχόντισσες, τις καλομαθημένες,
που δεν καταδεχόντανε τη γης να την πατήσουν,
που φόρηγαν χρυσά σκουτιά και κόκκινα σαλβάρια,
5 και τώρα πώς κατάντησαν κοπέλες στους Ραγιάδες!
Φέρνουν βαρέλια με νερό και ξύλα ζαλωμένες,
νά 'χουν οι Έλληνες νερό, φωτιά να πυρωθούνε.
Και η μια την άλλη ελέγανε και η μια την άλλη λένε:
«Τί νά 'ν' κείνα που φαίνονται, τί νά 'ν' κείνα π' ερχόνται;
10 «Μηνά είν' μπαϊράκια τούρκικα, μην τά 'στείλε ο πασάς μας;
Δεν είν' μπαϊράκια τούρκικα, δεν τά 'στείλε ο πασάς μας,
παρά είν' μπαϊράκια κλέφτικα, κ' είναι των Πλαπουταίων».
Κλαίνε μανούλες για παιδιά, γυναίκες για τους άντρες,
κλαίει και μια χανούμισσα για το μοναχογιό της.

Στ. 4 *σκουτιά* = ρούχα. *σαλβάρια* = Πλατιά βρακιά. Στ. 6. *ζαλωμένες* = φορτωμένες.